

חיותה חלק ומגשוק יריה **והרמז** בזה הוא כי בן ז'א נושק די אמו בכל ליל שבת. וסוד פטעין הוא כי הנה בימי החול אין לז'א רק בחי' מוחין פנימים מבחי' נה"י דתבו' והס סוד ל' דללס דתבו' (א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז'א בחי' המו' המקיפין שהס סוד ל' דללס דתבו' שהס בחי' ג' אמלעיו' המו' דילה אשר הם ב' הזרועות והידים שלה והוא עולה עמה עד שם **ונושק אותה**. **והוא** יואחז לברן נבאר ענין הנשיקה שנוהגים לנשק ע"ג הידים מה ענין זה **ד'ע** כי הגבו' הס הנקרא מנלפ"ד והס עומד. ביסוד של הנקבה. וחמנט שורש מ'אוחסס הא' הוא יב' ב'ה' אלצבט יד שמאל' כי ה' אלצבט יד ימין הס חסדים ושורש כל הגבורות האלו הוא למעלה ב'ה' מולאות הפס והס ח'ך ולשון וגרון וספה ושינים שבהם כ"ב אותיו' אחפ"ס בומ"ף כו' והנה ג' חלוקו' שבהס הס ד' אותיו' והס אחפ"ס בומ"ף גיב"ק יב' חלוקו' שבהס הס ה' אותיו' והס דפלט' וסס"ד והס סוד ה' חסדים וה"ב ונאשר הארס נושק בפיו ע"ג אלצבט' ה'ד גורס להשפיט ולהסיר משרש' אשר שם בפה אל ה'ה' אלצבט'. ואמנט סדר הנשיקה הוא שהקטן נושק יד הגדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסברך מן הגדול לכן נריך שבת' יגרוס הקטן ביסוס ומיחוק גבו' הגדול הזה ע"ג הנשיקה כו' ועי"כ מחטורר אח"ך הרחמים של הגדול המברך את הקטן. (ג) נבאר ענין נשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן הגלות שחן הוונ שלס אז אין ז'א יכול להזדווג עם נוק' בבחי' היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנט הוא נחית מדרגה דיל' לתחא ונושק ידי המלכות להמתיק את הגבו' אשר ב'ה' אלצבטויה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשס היא מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נריך אליהם בסוד אור החורר אבל בזהות המלכות למעלה בבינה בסוד ד' על י' כוודע אז היא יורדת וטשקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ יד) תעמוד מעומד בשלקן המסורר לפניך ותעמוד במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודת' דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו הכ' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת דז"א בנ' מוחין שלה וזו נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל. ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו הכ' הנה היא מקבלת הארה ב' מוחין שלס גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והס המאיריס בנ' מוחין דילה עתה (ו) וגמאל כי עתה בזו הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דריש"א דז"א אשר בסיומס הוא הפה דז"א וגמאלה המלכות נזוטה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועס ירות שהיא עומד' עדיין למטה בנה"י דז"א עכ"ז משס למלעלה זרדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

ענין הג' סעודות דשבת. ואמנט ענין הג' סעודות דשבת אבארס לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעודו' והאכילו' האלו הס סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתחה פיה בו בחי' זיווג הפליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' בואור אדרת האיוג. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה מיכה וסס בסוד הלשון שבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לח'ך שהס חו"ב שבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזונים בסעודה ליל שבת. ובסעודה שחרית דשבת אז ז'א (ג) מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים בסעודה הסיא. ובסעוד' הבתנה אז ז'א עתיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה וביה ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים וניזונים בסעודה הסיא. והנה ענין אכילה הסעודה ומחינתה (ד) ע"י ל"ב שיניים שבה האדם נבאר בסעוד' החול וע"ס. אח"כ תקוף השלקן פ"א דרך לך ימין בשתיקה אבל מה שכתבין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו' בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהם ועתה תכיון להתשך

די אמו = חגיית
גם ימין וגם שמאל
נה"י - רגליים

ליל שבת עניינו ל' (=חגיית)
ומחר יקבל ס'

די אמו עשו כלי דמיי"ח ביסוד דנוק'
די ארץ עשו כלי דמיי"ח דאמא

אליה בחי' אור המקיף דנה"י דז"א אשר בויכולו הא' קבלה מא"פ שלהם כדוגמ' קבלת שבת בשדה שבתחילה בשדה עלתה בחי' ענינו' נה"י דז"א אלא שסיה בבחי' אר"פ של החיטויות הוא ואח"כ באחה לבית (ה) והקפת השלקן לפמשיך אור המקיף של החיטויו' הנה"י (ו) ואח"כ תקף בידך ב' אגודות הרס וכמ"ס רז"ל בנ' שבת פ' כמה מדליקין על ההוא נבאר דריש"א פ"ב' תרין מדליי אסא ורואו רשב"י ור"א בנו בלאחס מן המערה ואמרו חזי כמה ישראל זירין במלות כו' וקחס בין ב' ידיך ימנית ושמאלית ותחברס יחד ותברך עליהם בורא עלי בשמים ואח"כ תריח בסס. (ז) ואח"כ תחזור להקיף בהס את השלקן פ"ב בשתיק' ותכיון עתה להמשיך אל המל' הארת אור המקיף של בחינת חג"ת ג' אמלעיו' דז"א אשר בויכולו הכ' האירו במוחין שלה אלא שסיה מבחי' אור הפנימי שבהם מבחי' פנימיס חג"ת ממש שהס בחי' הנשמות כוודע. ועתה היא בחי' אור המקיף שלהם מבחי' פנימיות חג"ת ממש שהס בחי' הנשמות ומשס מאירין עתה במוחין שלה ולכן הקפה הואת הכ' היא בזהס כי הסדס רומז בנ' האבות כוודע. והס סוד חג"ת דז"א מבחי' אור המקיף כנו' ואמנט הכוונה שכתבין בעת שחרית בנ' אגודות הסדס תתבאר למטה אחר ענין בהמ"ד דסעודת הלילה וע"כ י' פס נבאר כוונתו. ואמנט הויו' ב' אגודות הוא לרמז אל ז'ין (ה) ולכן אחר שחרית בהס תאמר חיבך זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו לרמזו סוד ז'ין המסחרים יחד ונק' זכור ושמור כנו' במס' שבת שטעס ב' אגודות הס א' כנגד זכור וא' כנגד שמור. ודע כי פעס אחר שמעתי ממורי ז"ל כוונה אחרת וזו היא. כי בהקפה הא' תכיון כנגד אור המקיף של חג"ת דז"א המאיר באור מקיף דנה"י ובהקפה ב' תכיון כנגד אר' מקיף דחב"ד ג' הראשו' דז"א המאיר באור המקיף דנה"י. והא' נראה יותר (ט) עיקר : **דרושא בענין** הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד יא) וענין הקידוש הוא להמשיך אר"פ מג"ר יב) דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משס ולכן נקרא קידוש לפי שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנקר' קדש כוודע כי **כל** בחי' מוחין נקר' קדש בסוד הסכמה ופברט מוחין דז"א. אמנט היה נריך עתה להקיף השלקן פ"א כדי להמשיך בחי' אור המקיף דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק אר"פ שלהם בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא מקיף אל המוחין עליון דז"א לכן חזי נעשה על ידינו אמנט מאליו נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת ח"פ היה דמוחין דז"א אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שסוף לקיחת כוס היין בידך בטנה הידועה שגבאר בעזרת הסס יתברך וזוה נמשך אליה אר"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היואל מפי עליון דז"א וכוודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"מ וע"י הכנת הדיבור נעשה אר' המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשיכין אר"פ אל נוק' במוחין שלה וזכור הקדמה שנתבאר לעיל כי הטוב' איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד אבל בהיותה שם למטה היא מקבל' הארת ז"א אף מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב' הכנות הנו' ונתחיל בענין הכנת (א) שמעשה בתחיל' תקבל הפוס מוולג' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקוה בבחי' בנ' ידיך גם שניהם ותכיון אל מ"ש עתה והוא שכתבין להמשיך יד) מא"פ דמוחין דז"א אר"פ אל מוחין דנוקא כג"ל. ותכיון כי אתה בחי' ז'א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משס ולמטה כנו' ובתחילה תכיון כי ג' ידים הס יד הגדולה היא בימינא ויד החוקה בשמאלא ויד רמה באמלעיתה שהס סוד חב"ד נמשכין מוז"א אל נוק' ותכיון כי ג' הידים אלו הס סוד ג' שמות י"ה י"ה י"ה פשוטים כוודע כי כל מוחין דנוקא הס משס י"ה ותכיון כי ג"פ י"ה הס כג"מ מ"ה

גבורות וביאורים: (א) היא נגד החוזה. פ"ח: (ב) ס"א ומשס היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנ"ח: (ג) חו"ת דף י"ד פ"א ודק"ד פ"ב ד"ה ומס"ה: (ד) ל"ב ח"ת תיחא אס יב ברורין שבת שהוא אב מלכיה. אחר ששון עיין בס' אחת לישקב דק"ב שחלה ז' (ה) תיבת הכנסת ליתא כנ"י: (ו) ח"ת מסיפק' אפי בחי' שאין לו הסדס חס יפשה הקפה שניה זאת יבנל בזכרית הרינו לל תסתפקא לי שיכיר כי היטויה להשליט הכרעות שבת בריח וז"ל: (ז) סוד בנות הריח מיוסדת כפסוק ריה יתוח וכו' ח"ת מ"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סני לריח יתוח אשה לר': (ח) ח"ת מ"ל ונע"ד ישקב ורחל שתקבלים מן חג"ת הסס אבל כשאר הסעודות יכיון וז"ל: (ט) וכפ"ע כוחכ שני הכוונות ואינו מכריע: (י) ספ"ח פט"ו משער השבת (יא) ז"ל ספ"ח כפי"ד משבת מורי ד"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"ל משמך ואח"כ יושב וטועם מן הכוס של קידוש והיה יתנה להשאר משס יין בכוס הקידוש וכנסו כנח"ו בסוד אפיך שכן להשאר ברכה עכ"ל: (יב) ח"ת דע סוד גדול כי גם טוהו וז' ליו"ס אלא שיש קנה שינוי ואשוררך עליהם: (יג) כנ"ח ליתא מלת הכנת: (יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהבא. פ"ח:

ועם היות שם א"ל במילוי ולא שם הוי"ה הוא כי כבר בתפ"י שחרית בחזרה נחמל' שם א"ל במילוי וגם שם אדני היו במילוי אלא שעלתה במעלה שם ההוי"ה פשוטה שהיא מעולה יותר משם אדני במילוי:

ובהזרת תפילת מוסף בקו"ר אז ו"א עולה בכתר דא"ח כי בתפ"י לחש לא עלה אלא בני' מוחין חב"ד שלהם כנ"ל. ופ"א שמעתי ממוז"ל כי בחזרת מוסף אין עליה לז"א כי כבר הוא שיה במקום א"ח אבל את חזרין לעבור את ג"ר דא"ח כדי להוריד הארה מהם אל הנקבה שתוכל לעלות עמה ב' מדרגו' בפ"א עד הג"ת ועד חב"ד דא"ח כמו שיתבאר וע"כ הזדווג עם ו"א. ואמנם הנקבה עולה ב' עליות עליה א' בחג"ת דו"א שהם עלמו' חג"ת דא"ח ועליה ב' עולה עד חב"ד דו"א שהם עלמס חב"ד דא"ח. ופ"א שמעתי כי כל עליות ו"א עמה הם דא"ח בלבד ועליות רחל נוק' הם א' ב'א' בלבד ומנאל כי בחזר' תפילת מוסף ירש ו"א מקום אביו ונוק' מקום א' וזהו הנטון. והנה עליות ו"א בכתר דא"ח נרמו בקדושת חזרת מוסף שהיא ב' כתר יתנו לך ה' אלהינו כי וכמ"ש בס"ה ופירשו לך ה' אלהינו שהוא ו"א אלהי התחתון יתנו לך דא"ח הנק' מלאכים המוני מעלי' בחי' כתר שלהם וסרסור ודורשו לך ה' אלהינו יתנו מלאכי' המוני מעלה כתר. וכבר נתבאר בס' התיקו' כי א"ח נק' מלאכים של א"ח כתר דא"ח. ולע"ד ששמעתי ממוז"ל שבמלת כתר יכוין אל הוי"ה דמילוי ס"ג ואמנם עליות הנוק' רחל עלייה א' היא בקק"ק ה' לבאות כו' ולכן תכוין כי בקדוש א' עולה בחסד ובב' עולה בצבורה ובג' עולה בת"ת ועליה הב' היא עולה כשאומרים א"ה מקום כבודו ר"ל כי ג"ר שהם א"ה א' דעת באמנע. י"ה הם חו"ב ושם במקום א"ה הוא מקום המלכות הנק' כבודו של ו"א וזהו כבודו כבוד ו' כי ו"א הוא סוד אות ו' והיותו כי עמה עלתה הנקבה ב' עליו' בפ"א משא"כ בשום זמן מהומני לכן שואלים המלאכים וכולם תמהים ו' וא' היה מקום כבודו כלו' אך אפשר שהמל' דילגה למקום ג' אמלעיות ואך עמה פתח פתח חזרה לעלות בג"ר ותמהים ואומרים איה כי' כי הם חושבים שאינה יכולה לעלות רק עלייה א' שהיא בני' אמלעיות וכוון שנסתלקה משם אינם יודעים מה נעשה בה כי אינו עולה בדעתם שעלתה עליה שניה. והנה לריך האדם לדלג על רגליו כלפי מעלה בעת שאומר קק"ק כו' ובעת שאומר איה כו' לרמוז אל ב' דילוגים אלו שדילגה רחל נוק' דו"א. ודע כי סוד איה אות א' היא מול הי"צ דיקנאל דא"ח שהוא סוד הדעת של א"ח הנקרא י"ה וזהו א"ה וכבר הודעתך כי עמה במלת א"ה כו' תכוין לקבל בעמך חוס' (דכורא ד) ממדת יום השבת כנ"ל ותכוין כי עמה ע"י עליית גאולה הנקבה כנו' קתה לה שם חדש יותר מעולה והוא שעתה נקרא א"ל א"ה במילויים באלפין כזה אלף למד יוד הא ווא הא והם בני' ר"ל כמנין ב' תיבות שהם מקום כבודו עם ו' של להעריעו ולכן תכוין במלת אלו כוונה הנו'. ובאומרך ימלך ה' לשולם כו' תכוין כי ר"ת של אלהיך ליון לדור ודור הם אותיות אלנו ר"ל כי עמה רחל נוק' דו"א היא אלנו ממש שיה ב' ב' ב' ב' בשום חפלה אחרת. ענין פ' שמע ישראל כו' הנתקן במקום הוה עניינו הוא כי הנה בכל יום שבת לא היה זוג כלל לז"א עם נוק' רחל אלא עמה בחזרת מוסף בקו"ר שעלתה עמו שיה בשוה כנו' והיסוד שלו שיה בשוה עם היסוד שלה משא"כ בתחילה. ובהבין ענין תפ"י מוסף שאמרנו בס"ה ובספר התקוניים שהיא ביסוד הנקרא יוסף והעטעם הוא כי עמה יכול יסוד דו"א להזדווג בשוה עם היסוד שבה והנה זוגם עמה הוא ממש כענין זוג א"ח כי הרי ירשו את מקומם. וכבר נודע כי אין זוג לא"ח אלא ע"י מ"ג של נשמות התחתונות המוסרים עלמס להרינה עק"ה ע"ד יחוד א"ח בפ' שמע ישראל כמ"ש בק"ש דשחרית דימי החול ה' ולכן עמה אנו אומרים פ' שמע ישראל ולריך לכוין להעלות מ"ן אל ו"ן על ידי מסירת נפשנו עק"ה במלת אחד בפ' שמע ישראל כמ"ש בק"ש של שחרית דחול:

ענין סעודה שחרית דשבת. הנה בענין התפלה נתבאר כי כבר עלו ו"א ורחל נוק' עד כתר דא"ח ממש וגמלאים שניהם עומדים תחת א"ח והם עמה אולכים סעודה זו מן א"ח ולכן סעודה זו נקרא סעודת דע"ק. גם תכוין כי הנה בענין ס"ת

דשחרית דשבת ביארנו כי אז נתגלו כל ו"ת דא"ח כנגד מה שעלה ו"א בעמידת שחרית ובחזרה וקבלנו האורות בס"ת ב' העולים לו שהוא סוד יסוד דא"ח הנק' מורה כדודע. ועמה כנגד מה שחזר ו"א לפלות בתפלה מוסף בלחש ובחזרה שעלה בני' דא"ח לכן אנו עתה עושים סעודה זו דשחרית אחר תפלת מוסף כדי שיתגלו גם ג"ר דא"ח ויבקשו ויתגלו הארתם ותאיר אלינו ולפי ששם בני' דא"ח שם הוא בחי' פה העליון דא"ח לכן כנגדו אנו עושים סעודה בסוד אומות הנה ובדרך שנתבאר לעיל בסע' הלילה כי אין סעודה אלא במקום שיש פה והוא בני':

ג ים ט"א (ו) בענין סעודה זו הנק' סעודת דע"ק וזוה תבין למה נק' קידושא רבא הקידוש הזה של שחרית עם היותו קנר מסדר קידוש הלילה. והענין הוא כי בלילה היו בבחי' מוחין דו"א הנק' קדש אמנם הם קידושא זוטא אבל עמה היא סעודה המוחין דא"ח עלמנן שהם קדש עליון ולכן נק' קדושא רבא. ודע כי כל אלו העליו' שאנו אומרים למעלה שהם עולים ז"ן מוכרח הוא כי בעלותם למעלה גם שאר פעולות דבי"ע אשר תחתיהם עולים אחריהם כפי סדר עליית ז"ן וכע"ד כל העולמות אשר למע' מן ז"ן דא"ח מוכרח הוא לעלות גם הם ממקומם כפי סדר עליות ז"ן לתת להם מקום לעלות במקומם ואין להם בקולמוס לפרט הכל אבל נדבר דרך קצרה כי הנה כל הפרטיו' וכל העולמות יחד כולם עולים זה אחר זה עד שנמלא כי ע"ק דא"ח עולה עד מקום א"ח לכל קדומים כמבואר אלנו באורך בדרוש אדם הראשון אך ה' קודם שחטא ומה פנס גרם בכל העולמות וע"ש היטב. גם תפיין בדרוש אחד שביארנו בענין ו' מלכים שיצאו מבחי' ארון עליונה דא"ח וזירע בהם פנס קרוב לענין המיתה והביטול ואין הכוונה ח"ו לו' כי הם הם המלכים דרך אדום דפ' וישלח כי אותם המלכים יצאו מן העין דא"ח אבל הם בחי' אחרות שלמעל' מהם שיצאו מן הארון ושם בדרוש הוא הנק' מטי ולא מטי ביארנו בענין הכתר והחכמה והבינה ההם שהם בחי' שם י"ה (ו) במילוי ההין ושם נתבאר אך נעשים בחי' ד"ו. ר"ה (ו) וכיוצא בזה וע"ש. והנה עמה בסעודת שחרית דשבת עולה ע"ק דשולם הא"י עד אותם ההין אשר שם ילבן סעודה זו נק' סעודת דע"ק.

ובבאר הסדר שתפ"י הנה הבוא ותעמוד לפני השולחן במקום שאתה עמיד לישב בו ותקוף השולחן דרך ימין פ"א ותכוין להמשי' עמה בחי' א"מ של ג"ת דא"ח ט' אשר שם עלה ו"א בתפ"י העמידה דלחש דשחרית אלא שאז היה בבחי' א"פ שלהם ועמה הוא באור המקיף אשר להם ואח"ך קח בידך ב' אגודות ההדס ותחזור להקף השולחן פ"ב ותכוין להמשיך עמה בחי' המקיף של א"ח ג' אמלעיות דא"ח אשר שם עלה ו"א בחזרת קו"ר דתפ"י העמידה דשחרית אלא שאז ה' בבחי' א"פ שלהם ועמה הוא באור המקיף ולפי שעתה הוא בבחי' ג"א חג"ת לכן לריך להקף בהדס כדודע כי ההדס רומז לנ' האבות אט"פ שנס הנקבה עלמס עליות רבות אין כונתנו עמה רק להפעלות ו"א לפי שעתה הוא יום שבת דבורא שהוא כנגד ו"א וכנגד ב' עליותיו באו"פ כדודע אנו מקיפים עמה ב' הקפות להמשיך א"מ שלהם אבל הקפות ליל שבת היו כנגד עליות הנקב' שהיא מושלת בלילה. והנה כמו שבסעודת הלילה לא עשינו הקפס ג' כנגד מה שיקבלה מנ' מוחין דו"א בבחי' א"פ ושם ביארנו טעם הדבר כי הדבר הזה נעשה מחליו ואין בו כח להמשיכו כי הוא מקום עליון לכן גם עתה בסעודת שחרית אין אנו עושים הקפס ג' כנגד עליית ו"א בא"פ דג"ר דא"ח בתפלת מוסף דלחש ודחור' לפי שהוא בחי' מוחין והוא מקום עליון ובפרט שהם מוחין מקיפין דא"ח ואין בו יכולת להמשיכם בסוד א"מ שלהם והדבר נעשה מחליו. ואחר הקפס הב' תשב מיושב במקומך ותקבל הכוס בב' ידיך ע"ד מה שג"ל בקידוש דליל שבת ממש אבל יש בזה שינוי א' והוא כי בליל' נתבונת אל ג' שמות י"ה ב' במילוי יודין וא' פשוט ועמה תכוין בני' שמות י"ה במילוי ההין ואע"פ שמילוי יודין משולין ממילוי ההין וא"כ אך בסעודת הלילה התחתון תכוין במילוי יודין ובסעודת שחרית המעולה דע"ק תכוין אל מילוי ההין. אבל זה יובן במש"ל כי אלו שמות דמילוי ההין הם גבוהים במעלה במאד מאד כי הם למע' באורות דארון דא"ח כנ"ל כי עד שם עולה ע"ק ותכוין כי ג"פ י"ה במילוי ההין הם בני' ו' והם סוד ט' יודין שיש בדי' הויות עסמ"ב ותכוין להמשיכם בטי' אותיות דמילוי ההי"ה (ו) ותכוין

הנהות וביאורים: (א) פיין תו"ה דס"ג ע"א: (ב) ר"ב כי בפסח אחרת שמעתי ממורי ז"ל כי בחזרת מוסף בקול רם עליה הו"ה עד מול העליון שהוא תיקון השמימי דדיקנא דהריך ולא ע"ד ככלל ט"ב הנהה בשער הטבות שמ"ש ז"ל וז"ע: (ג) ואין להקשות ומכיון שכל שבת הוא קד' ולמה זה המלאכים טועים ותמהין דכבר שכבר ה' בכל שבת. וי"ל דהין יום דומה לחיבורי וככל יום מהדס טיבו ולא ע"ד אלא גם בכל יום נעלמו אינו דומה תפלת הסחר לתפלת המוסף כי וז"ל המלאכים שפאיתו היום שבת אינם הם המלאכים של יום שבת אחרת. ש"ס מתורתו של הרב ש"ס זלה"ה: (ד) ונתפס נאמה דטרא כתי"י: (ה) ר"ב לכן עתה שו"ן עלו בא"ח אזו ריביס למסור נפשנו על קידוש השם בפסוק שמע ישראל וירך כי' עיין פס"ח: (ו) פס"ח פנאי מאשר השכת: (ז) כפע"ח הנוסח ג' ו"ה: (ח) כפע"ח הנוסח ד"ו או ד"י וכתי"ב הנוסח ד"ו או ר"ד: (ט) עו"ת דש"ו ע"ב: (י) פי' דכ"ן:

וכן בשבוע ב' בנהי דאימא דבינה דז"א ובשבוע ג' וד' בנהי דזוין דבינה דז"א ובר"ח או מטשיבין בק"ש ובמוסף נהי דאריך שהוא נקרא כתר הכללי נרנחי דיחידה שבפרטות נהי דבינה דז"א ובה יבוא הכל על נכון בס"ד ;

ועיין להרב פתח עינים [דס"א ע"א] שמתבאר מדבריו שכתר דר"ה הוא כתר דנהי דהיינו שבחול בלחש נמשך חו"ב חו"ג דבינה דבינה ובחזרה חו"ב חו"ג דחכמה דבינה ובחינת הכתר דבינה וחכמה דנהי הנז' נמשך באחרונה במנחת עש"ק ובחינת כתר הכללי דנהי דבינה דז"א נמשך במוסף ר"ח וז"ל יעוש"ב :

לשיטתו מעל לשורי המוחין שבכתר, יש כתר. ונמשך במהש"ק. וזה כתר של חכמה ובינה. והכתר הכללי בראש חודש.

וכן מבואר בדברי הרב תו"ח [דק"ט סע"א] שכ' בלחש דשחרית נתקנים נהי וחג"ת ובינות, דנהי וחג"ת וכח"ב, דחו"ב דבינה דז"א ובחזרה החכמות שלהם, ובר"ח במוסף הכתר שלהם וכו' וכי' בנהי דחכמה וכתר דחו"ב דבינה דז"א כי החג"ת והכתב"ד שלהם הם נשארין לשבת כנודע עכד"ק מבואר דס"ל שהכתר דר"ח הוא מחלק הבינה דוקא ע"ד החול ועוד שהוא מהנהי שבה יעו"ש :

וכן דעת הרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו שבודאי הגמור הכתר דר"ח הוא כתר דנהי דבינה דז"א דהיינו שבארבע שבועות שבחדש נמשך חו"ב דנהי דאז"א וזוין דבינה דז"א ובמנחת עש"ק בשבוע א' נמשך כתר דנהי דאבא וכן בכל שבוע כתר דאותו פרצוף דבינה דז"א וביום ר"ח או נמשך נהי דאריך דבינה דז"א שהוא הנקרא כתר שבנהי והוא הנמשך במוסף ר"ח וכן ראוי לכיוון בלי שום פיקפוק ושל"ב עכד"ק :

וב"ט התו"ח נהי דחו"ב לשיטתיה או"ל דס"ל דוי"ק דכל פרט הם שלמים מצד עצמם, וע"י נתקן רק כהב"ד דכל בחינה וכ"כ בעלי נהר [דכ"א סע"ד] דמ"ש בסידור בכל כונות ובירורים כחב"ד משום שניד דכל בחינה שלמים מצד עצמם משעת התקון וכל מה שאנו מבררים בחב"ד דמלכים וצ"ע ע"כ, ועיין בשכה"ו דרוש ו' דעמידה [דל"ו ע"א] וז"ל כי הנה בהחלה לא היה ז"א רק מריק וכו' והנה אלו הוי"ק אינם צריכין לבוא ע"י תפלתנו כי

מעצמם

לתקן הו"מ דכ"א מאו"א חו"ן דאותו קצה השייך לחדש ההוא וא"כ מה הם החו"ב הנתקנים בשחרית דר"ח ולאיוה בחינה הם שייכים דבכ"ח ימים שעברו כבר נתקנו או"א חו"ן ובוה צליע עד יערה עלינו רוח ממרום, ויאיר עינינו בתורתו אכ"ר:

ובשחל ר"ח ב' ימים ג"כ יש לשאול מה היא הכונה ביום ב' בין מצר שחרית דשני הימים ובין מצר הכתר דשני

הימים והרה"ג שר"ה יצ"ו ס"ל בזה דאפשר שיום א' הוא בפנימיות ויום ב' בחיצוניות כמו בר"ה והטעם שכיון שספק הוא אם נראה החדש יהיה טעמו כמו בכסא ליום חגנו או אפשר כיון שהוא

תקנת ריב"ז א"כ יהיה יום א' דאורייתא ויום ב' דרבנן עכר"ק, וכן ס"ל להרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו שביום א' נתקן חו"ן הגדולים דיעקו"ר שהם נקראים דאורייתא וביום ב' יעקו"ר דיעקו"ר שהם דרבנן עכר"ק:

ובענין שחרית דר"ח שנתקן חו"ב למי שייכים מו"ר הרה"ג שר"ה יצ"ו ס"ל הכי בסדר: כונת ר"ח כי בארבעה שבועות

שבחדש נתקן ז"מ דאו"א חו"ן כנודע ויום ר"ח שהוא אריך מבררים כל ז"מ דאריך ביום אחד או בשני ימים כשהחדש מלא כמו שמבררים במשך שבוע א' ותיקון חו"ן דאריך בר"ח באופן זה כערבית דר"ח כלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דחו"ן דא"א דאותו קצה שבחדש והמשכת המוחין בק"ש ובעמידה דערבית מלובשים בצלם דכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דחו"ן הנז' ובמנחה דיום ר"ח מכלים אמצעיים דחו"ב דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלים אמצעיים דחו"ב דנה"י דבינה דחו"ן הנז' ובשחרית לחש וחזרה המשכת המוחין מכלית פנימיים דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלים פנימיים דחו"ב דנה"י דבינה דחו"ן דא"א ובמוסף לחש וחזרה אחר שהמשכנו הלי"מ הכוללים דכ"ד שעות ע"י ברכת כהנים שהם נמשכים אחר המשכת כלים פנימיים דצ' דצלם כמ"ש בנה"ש ד"ג סע"ג כסדר שאר הימים אח"ב אנחנו מכוונים בלחש וחזרה דמוסף להמשיך הכתר דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכתר דנה"י דבינה דחו"ן דא"א והו"ק דכתר דהבונה נמשך בק"ש בתיבת אחד והג"ר וצלם דיש"ס דחב"ד

דחב"ד דבתר נמשך בלחש דמוסף והג"ר וצלם דישי"ם דכתר דכתר
נמשך בחורה דמוסף :

ובערבית דליל שב"ק כשחל ר"ח בשבת ע"י התפלה וברכת
מעין שבע והקידוש נמשך ה"פ חג"ת דבינה מה"פ
חג"ת דישסו"ת דא"א לה"פ חג"ת דזו"ן דא"א וכיום השבת באשה
ריח ניחח ובנשמת נמשך ה"פ בחב"ד דבינה דישסו"ת דא"א לה"פ
כחב"ד דבינה דזו"ן דא"א, ובלחש וחורה דשחרית ובלחש וחורה
דמוסף נמשכין ה"פ חב"ת דישסו"ת דא"א שהם נקראים או"א
עילאין דא"א [מלובשים בה"פ ישסו"ת שהיה להם מקודם] לה"פ
חכ"ת דזו"ן דא"א ובמנחת יום שב"ק נמשכין בלחש הנה"י דכתר
דישסו"ת דא"א ובחורה חג"ת דכתר דישסו"ת דא"א שנקראים
עתה א"א [מלובשים בפרצופים שהיה להם מקודם] לה"פ נה"י
וחג"ת דה"פ כתר דזו"ן דא"א :

ובר"ח כשחל בחול צריך לכיון במוסף בין בחו"פ דפנימיות
ובין בפנימיות דחיצוניות כמו שמצינו בר"ה שבפרצוף
בינה דזו"ן אנחנו מכונים בלחש וחורה דשחרית גם פנימיות
דחיצוניות והפרש שבין ר"ה לימי החול הוא זה שבחול מכונים
במקיפים דאימא לחוד ובר"ה מאו"א וא"כ כיון שבר"ה בשחרית
מכונים כל ה"פ בינה ואפ"ה מכונים בפנימיות דחיצוניות כ"ש
בר"ח דחול שהכתר דמוסף הוא כתר דנה"י דבינה :

[א"ה וכן הוא בסידורי הרש"ש שכי בק"ש נבי שלש בחי' המוחין
דפ"ח דפנימיות ופנימיות דחיצוניות בר"ח גם דכתר יעו"ש
והכתר הוא שייך למוסף כנודע איברא דמ"כ בסכ"י שבר"ח במוסף
יכוין גם בפנימיות דחיצוניות זולה מקיפי דתפלין כיון שאין פניחין
תפלין ע"כ וכ"ד הרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו ועיין פתח עינים
דכ"ד ע"ב שכי דלא כ' בפנימיות דחיצוניות גם דכתר יעו"ש]
נמצא שמה שמכונים בכל שבוע מד' שבועות של כל חדש,
דהיינו ז' ימים דשבוע א' לתקן ז"מ דזו"ן דאבא דאותו
קצה שבוע ב' ז"מ דזו"ן דאימא שבוע ג' וד' ז"מ דזו"ן דזו"ן
והוצרך לכל פרצוף ז' ימים בו ר"ח שהוא זו"ן דכתר שהוא אריך
דאותו. חדש נבררין כל הז"מ ביום א' או ב' כשהחדש מלא א"כ
נמצא

נמצא דר"ח בין שהוא יום א' או ב' ימים הוא נדרש לעצמו
בוזין דכתר, נשאר לנו כ"ח ימים שהם כנגד חו"ב תו"ם
דאותו חדש:

וסדר בירור של כל פרצוף מד' פרצופים ער"ז יום א' של השבוע
חסד יום ב' גבורה וכו' כמ"ש בסידור בין כשחל ר"ח ביום
שבת שאז סדר ז"מ דפרצוף אבא וכו' ע"ד ימי השבוע ובין
כשחל באמצע השבוע הסדר הוא כן למשל כשחל ר"ח ביום ד'
שהתחלת בירור זו"ן דאבא מיום חמישי, אז ביום ה' יכוין לברר
שמלה דז"מ אבא ביום ו' שאול ביום שבת בעל חנן ביום א'
כלע ביום ב' יוכב ביום ג' חשם וכיום ד' הדר בן בדר הרי
נגמרו ז"מ דזו"ן דאבא וביום ה' מתחילין ז"מ דזו"ן דאימא ביום
ה' שמלה דאימא וכו' הכל ע"ד הנז' שסדר ז"מ דכל פרצוף עפ"י
סדר ימי השבוע ולעולם יום א' חסד ב' גבורה וכו' וכמ"ש
בסידור הרש"ש ולה"ה עכר"ק הרב שר"ה יחשלא:

וכתוב בנה"ש (ד"ט ע"ב) וז"ל, והנה נודע כי כלים אמצעיים
הנתקנים במנחה דכל יום אעפ"י שהם כלולים מהנ"ל
הם בערך החג"ת שהם הו"ק נרנח"י דרוח בערך הכ"ד שעות
ולפיכך אין מוסף במנחה שהוא הכתר נרנח"י דיחידה, אלא
בשחרית שהיא כלים פנימיים שהם בחינת חכ"ד נרנח"י דחיה
ונשמה ועליהם יבואו מוחין דכתר נרנח"י דיחידה במוסף וא"צ
לכוין בק"ש דשחרית ר"ח להמשיך הו"ק דמוחין דחכ"ד דכתר,
ורכתר דכתר, בכלים אמצעיים רק הו"ק דמוחין דבינה ורחכמה
כסדר שאר הימים כנז"ל ולפיכך ראוי להניח תפילין במנחה דיום
ר"ח כשאר הימים כי אין חילוק ביניהם שאין המוחין דכתר
מתפשטין בכלים אמצעיים כי כל עצמם הם בבחינת ו"ק דכללות
היום כנז"ל אבל קודם מנחה נראה שאין להניח לפי שעדיין
הרשימו דמוחין דכתר קיים זהו מקצת הטעם הפשוט שאיני מניח
באמצע היום דר"ח ומניח במנחה עכר"ק ולה"ה:

המעיון יראה מה שיש ללמוד מדב"ק אלה, והנה מ"ש בעמוד
ס"א דבליל ר"ח יכוין להמשיך גם כתר הכללי דנה"י
דישסו"ת שהכונה היא להמשיך כלים חיצוניים דכתר בק"ש ונכתב

זה עפ"י מ"ש בסכ"י וכ"כ במידורים כי בק"ש דערבית בתיבת ישראל בהמשכת מוחין דיש"ם דחיצוניות ברי"ח נם דכתר יעו"ש, ונראה שס"ל דיש לכוין בכלים חיצוניים דכתר בערבית, אך לענ"ד זה אינו ואין לכוין בזה דהא אפילו במנחה כ"י הרש"ש שאין לכוין בכתר כיון שמנחה היא בכלים אמצעיים אי"ב כ"ש וק"ו בערבית שהיא בכלים חיצוניים שאין לכוין בכתר כלל וכ"ד הרה"ג שר"ה יצ"ו שאין לכוין בכתר בערבית אלא שיש לקיים הכונה דכתר ר"ל שבערבית נמשך מכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דו"ן הנז' ע"כ, וע"כ נראה שמ"ש בסכ"י בתיבת ישראל דערבית ברי"ח גם דכתר הוא ט"ס ואין לכוין בזה והיעב"א :

מוסף לראש חדש

כתוב במידור מוהר"א טשעאן ולה"ה וו"ל במוסף דרי"ח יכוין מתחלת העמידה עד ברכת מגן אברהם כמו תפלת שחרית סמ"ש אלא שבפחש יכוין להמשיך המוחין מנה"י דחב"ד דכתר [דנה"י] דישסו"ת ובחזרה מכתר דכתר דישסו"ת :

ולתורת שלא יש אמצעיות במוסף ר"ח לכן כשחוזרין המוחין ליכנס בז"א בכריעות דמגן אברהם, המוחין דאח' ופנים דפנים נמשכין עד סוף הקו ההוא, דהיינו בסוף ברכת אבות קו ימין דא"פ דפנים נמשך בחח"ן דחב"ד חג"ת נה"י, ובגבורות נמשך קו שמאל כבג"ה דחב"ד חג"ת נה"י, ובקדושת ה' נמשך קו אמצעי ברת"י דחב"ד חג"ת נה"י [כמו שמסודר בעמידה השכת להרש"ש] :

ובקדושת כתר נלע"ד דהכונה היא להמשיך קדושה מחב"ד דדעת התחתון דלחש וחזרה דמוסף ר"ח ליעקב ורחל דפרצופי לחש וחזרה :

ובתיבות כתר יתנו לך וכו' צריך לכוין בדרך כללות להעלות החג"ת דלחש וחזרה לחב"ד שלהם לקבל שפע ולהורידם עם השפע למקומם ולחמשיך מהם בתיבות קדושה לך ישלשו לנצח הוד יסוד כסדר כונת קדושת שחרית עכ"דק :
וכזה

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד תי דסיג יוד תי וי' תי

יוד תי דעיב יוד תי ואו תי

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא האתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודרך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהגים ליעקרר :
אוצר החכמה

אחר שיסתה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להטי מוחין דארם ממקיפי המו דחבד דזין דחיצו
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הגי למוחין מקישים דחבד
דיעקב ורחל והוא עיד הנני בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעט עד הבוקר להשאיר ברכה :

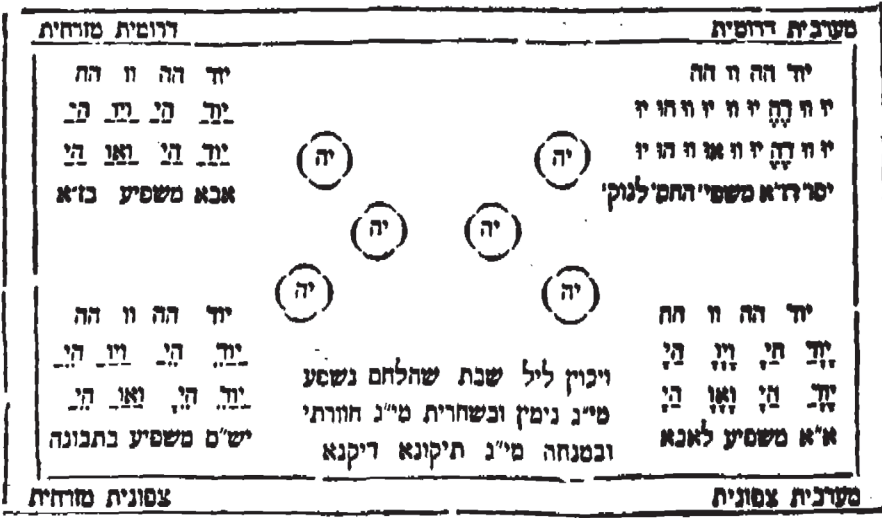
(א) שם יוכין ליה חיצות דויטלו וליה חיצות דקידוש עם מסי יום הששי גי כוס להמשך מלאים דדעת דזיל היג ונלסך שער הכי דקיב [דיע] פמיח פטרו: **(ב) שם** יוכין להמשך אריו דין וכי פמיח פטרו דקצנת: **מ"ש** להמשך מקי לז יודין דזי סריות וחסים גי יין שער הכוסות דקיב [דיע]: **מ"ש** גם יוכין להמשך מקי לסיט אריות עיד דעספריז וקיס קריג וקילא עס: **מ"ש** יוכין להמשך מקי לזי יא דע"ז ס"ג. גם יוכין להמשך מקי לזי יודין דע"ז ס"ג עס: **(ג) שם** גם יוכין צבי חיצות דויטלו וקידוש להמשך מקי מלאים דכחזי חגיית דכחז דזיל כיא כלול זיי מקי לין שפולא הארע ספבירוס שכבר קבל צמעשה פיש דכחזי חגיית דכחז דזיל לין צו מוזנ סטרי חלל דלא מלאחי מפורש בדברי רבינו ועוד דצמעשה לא העשכט כק מכחזי חגיית דזיל ולל דכחז כזי לעיל צלוח וייעש ועיין שער הכוסות דקיב ע"א [דיע]: **(ד) שם** עז צמקוה רפתה עטוס יין הקידוש לפי צמחין אלו אפילו ארעס האקפיש עקרס מלאים דוק דופר גופל דזיל זיכרם ויחזירם ליעקרי עי הכוסות דקיב ע"ז [דיע] פמיח פטרו ועי"ש מה שהקשה חיל [תיה דיע ע"ז] וליה חיד שדחה הארעס המבדל הלא הוא צקוד זיל וסרי סקצבה סיה לריעה לטעמה וכי יעיש ועיין צמטר הארעל טעמה דע"א ע"ד: **(ה) שם** אחיב שלא עיי מעשה ודבור יוכין להמשך עומין דלויע דחזי דזין דחילי דמפרימות צמחשבו להס מלאים צריכולו גי למחין מקי דחזי דיעקריז וסול עיד סחזל צריכולו ס"ג עיכ לא מלאחי משורש כונה זאת בדברי רבינו לבונה כאן אחר מעשה וסדצור אמרס להיות סכל הכוסות כוונט ארעס כשלים ועבאפליס צי וגים כחיל למה חזר כונה זאת כאן לבונה אחר הדבור ואפילו שרביט כחצ צמער הכוסות עס דצמחית המקי דחזי דחז לין צט כח להמשך אלא דנעשה מוילא וליכ חיד כחצ כאן להמשך עומין דלויע עומקין המוחין דחזי ככר כחצתי לעיל קודם אמירת יום הששי צדיה אחיב עיי הדבור יעיש: **כונת קידוש** קידוש של היום כל פדעי הכוסות עיין צמטר הכי דרוש ענין שמרית של שנת דקיז [דעיד] וצפמיח פכיל דשנת:

עס עס צין צמטעפ חיצות סכרעה יוכין להמשך מי יודין דעספריז דחזי דזיל לני אריות דצין דיעקריז עיכ שער סכוסת דקיב ע"א וע"ז וליד רפיא [דיע ודכ"ז ע"ז] שער סכוסת מי כהר פמיח פטרו דשנת חו"מ דקיב ע"ז: **ברכת בפה"ג** יוכין ככל ומצנע סכרעה ס"ג צמחיש דימד יעמיז [דק יין] גם צבי חיצות סכרעה יוכין להמשך מי יודין דעספריז לני אריות דצין דיעקריז כחצתי צדצור הקודם: **(ב) הגמ"ן** גי חקל כמספי הריה וליהיה סויה ולדרי ויכין להמשך הארע עני פקין עיי של סמחין סגולותים צחיש עיי דנהי דלריל סצמחזי דזיל וסס נקלרס הריה וליהיה וסול צמחית סין הנקלר פרי סגנן דך המגיה דזיל ליעקריז הנקלר גפן שער הכוסות דקיב ע"ז [דיע] ופמיח פטרו דשנת ועיין כונה זאת גיכ לעיל צמטר מקדש סצמח דעמידה ליל ע"ק: **(ג) שם** גם יוכין לענין סגנן שפולא גי עיה וצין ויחיל אריות דקסיל עי הכוסות דקיב ע"ז [דיע]: **(ג) שם** יוכין מעצנע צרעה כחיל וסול סכונת ודעם. ויכין לקיים מלחם עשה של הקידוש ועל סין דרנבן עכיל ודלס לניד לפרש גרס סכונת ודעם ריל דעיי צרעה זלח עשה ליה חיצות דקידוש נמשך כלרע מוסכמה ודעם דזיל ליעקריז וסיוט צמחית סיוד הי הנמשך מלאים דסכונת דזיל דך פזי ליעקריז כזי לקונן קודם סמחית סכוס. וכן להמשך מלאים דעם דזיל סגי ונלסך עקיף להיג ונלסך דעשה דיעקריז כזי לקונן חס צמ"י הדעם כחיל **מ"ש** וסול מלחם עשה של הקידוש ועל סין דרנבן פין צוה סיעז צמטר כהר סלוס צענין סרד הקדושה כונה סכרעה מה הפרש יס צין צרעה של מלוה דלוריחאל לרנבן יעיש דפיב [דק יין] וצענין שקידוש על סין סול עיי דרנבן. וליך אכחטו מעשכים גי פיע דלמיר עיין סריח דכ"ד ע"א: **(ד) שם** יוכין עי חיצות דויטלו וקידוש עם חיצות יום הששי גימטרי ע"ז ע"ז שער הכוסות דק קיב ע"ז [דק ע"ז] ועשה חזר כל סכוסות צמחית של הדבור לכונס: **(ה) שם** צליס חיצות אלו דקידוש להמשך יוד הי פזי ליעקריז עיין לעיל צמולח יום סר סליוכין צוס:

זה השולחן אשר לפני ה'

שולחן דשבת

בשבת יוכין כזי לקונן צכונת השולחן דחול אלא עדי צמות צין יוכין להקיינס דדי ע"ב דיוחין עומס וסניקוד כזי **וכי"ש** להקיינס כזי ע"ב דיוחין ואליי דקיב וכונס האוזו מנחת סיוטוניס עכל השולחן: **וכ"ש** אס יש לו אזיז עומס ויחזר מלד סיהיה מלוו על השולחן מלח לחקן נפשו וצפרע אס הוא שורש יליי עכ"ל:

צנחניה היים טנחציד כחי צשער הכוטה דקיג עיג [דע] ופנייה פטי [עין לעיל אות גי מיש] אך ליל ללא מלינו מתי נחשכו אלו הדי שמוה עקמיצ צייל ללא עליו דצדי רצונו שכתב. לכין להמחשכ לוייל עלמו וגם הכטיש זיל לא כתב צשום וקוס לכין בהם :

(יג) **שם** גם יכוין להמשיך צבי שציע דויכולו כחריט וחחין צביה דחי דכחציד דחגיית דחטיי יטיס לחציד דחגיית דחילי דזיל. גם יכוין להמשיך כחריט וחחין צביה דחיי דחציד דחגיית דפרימיות דיסקויה וסי. וכן יכוין להמשיך סמלכיות לטקצול וכו' כחי צבי הכר דקיג וקיג עיד [דכצ ועייל עיג] ופנייה פטיי ואפילו שלא חכד טס צהילי כתיקת פרקין עליונים חציד דחגיית דפרימיות רק חציד דחגיית דחגיית חילי דיסקויה וגם סס צכללס הנכטיס עחה צביס שציעי. וצחינה אריע לעלכיות מאלו הדי צחיטת אין צנו כח להמשיכו כחי צשער הכוטה טס דקיז עיד [דעיד] צקטודת יוס שכת יעיש וצפנייה שכת פז ופייד ופריי יעשיצ רק אריס הנעשה לה אריע ועיין לקמן דים להמשיך אריס :

ובענין לקיחת הכוס באלצנעוה עלמס ולא צכק עיין שער הכי דרוש ו דפסח ועיין שייע אריס סי קסיג וסס הצטיע ועיין וייל טס :

יום הששי ריית ייה ויכוין להמשיך צי אוחיות ית עם קוז היוד עחויס דעומין דלעת דחציד דחגיית דחילי דזיל דיד פיו דזיל לעעת דחילי דיעקויר עיכ וכן יוד הי צי דצינה הנמשך צמלת חסר ברא אלטיס לעשות כחי צקדור. וכן יוד הי גי דחכמה שסוא אחר צככת מקדש השכת כחי צקדור כל זה כחי צשער הכר דקיג עיג [דע] יעיש וצפנייה פטיי דשכת ועיין לעיל דים אחיכ :

ויכילי גייה עיג שער הכוטה דקיג רעיל [דעיל] השמיס רייה חילי אלל סיכוין צידין שער הכוטה דקיג עיג [דעיע] :

ויכל אלהים ציוס הזי כחצמי לעיל צרכולו חילי שכתוך העמידה יעיש :

(ה) **שם** להמשיך צבי שציעי חחין צביה דחיי דחציד דחגיית דחילי דיטיס. וחחין צביה דחיי דחציד דחגיית דפרימיות דיסקויה לזיל והמלכיות ליעקויר עיין לעיל צדצור הקודס דים גם יכוין :

(ג) **שם** להמשיך אריס דמיה חכמה [צציעי הראשון חכמה וצציעי הדי דצינה וצו הדי דלעת] דאריס מלויס דמיה חכמה דזיל דפרימיות לחמס דטקי עיכ ואין חייח הדי ככר נמשך המלכיות דמיה סבי ליעקויר ואיכ מה עכין אריס זה הנמשך עחה לטקצול דע דאריס זה סוא צצחינה הדצור והוא אריס אל הטיק ואפילו דלעיל אחרנו טצצחינה החציד אין צנו כח להמשיך אריס לטיק צכר כתב רצונו לעיל צענין המסכת אריס דחציד דחגיית דחילי דחצונה דפירשו סוא שמשפרימיות עלמו דזיל חלו מושיכיס אריס ואריס אל הנוקצא יעיש צשער הכוטה דקיג קטיד [דע] וצפנייה פטיי וייד יעיש ועיין לעיל צקטוך דים ואחייכ עיי הדצור וכו' וסס כחצמי דצדי רצונו :

(ג) **שם** גם יכוין כי ליה חיצות כנגד ליצ נחיצות וגייר דזיל. גם יכוין כי סס ליצ ונסי דזיל.

גם יכוין כי סס ליצ נחיצות וגי אלטיס כחי צבי הכר דקיג עיג [דע רעיצ] פנייה פטיי וי מלמקצבי פייחרו עיית דסי :

(ד) **שם** מלויס דצינה להמשיך ית דקיג דחציד דחגיית דחילי דזיל ליעקויר עיכ עיין לעיל צעלת יוס השטי וישי :

סברי מרינ קצרי גי יוד דהויס דמריג עם כללות יוד הויס וצי כוללים מרנ גי רפיס עם

לעיל צחמילה לקיחת הכוס גי ייה ועחה נעשה פעס גי וגם ששפתו צשמותס דצויכולו הדי לא כתב רק הכרמחי לצד ולעיל סוא צשעות ייה כחיל ועחה סוא שמוה עקמיצ עם סכרמחי צחוכס לא ידעתי סיטייחס והיעייל ועיין עוד פעס אחרת עיי הדצור ועיין לקמן דים ואחייכ עיי הדצור עיש ועיין וישי עוד לעיל צקוף אות סי צהקי מנחה עיש משס מדרס פומר טוצ וצבעלי סחי דכל מעשה של שכת סס כפלים ומשפלים יעיש ואפטר לזוה סחור הכוטה טל ליל שכת כוחס פעמיה אך עדין ליע מלי סנא ליל טיק מציס דלון צו כיכ חזרה סכונס צימ :

(ז) **שם** יכוין כי זי שמוה אלו סס היין וכו' גם יכוין להמשיך ליעקויר הארת ון כחציד חגיית דזיל

כיל כלול ויי גי יין שער הכר דקיג עיל [עיל עיג] :

(ח) **שם** אחייכ יחוב היין ססוא סזי שמוה עקמיצ קסייל קמיג קייל כמסי יין להמחיקו צמיס וכו' ועיין שער הגבלולס דיע יעשיצ פנייה ספכיל דשכת שער המלות פרשה עקב :

(ט) **שם** אחייכ יתן עיכו צכוס ויכוין צעין ימין סוא ייה דהויס העולה כמסי עין [עין טי הכר סוף דרוסי

חלילי [עיה דליל] ודרוש סי דקיש דקיג עיג [דעיל] ויכוין לעלותם צחילי סיג וכו' וצעין שחאל יכוין כי עין גי צי פעמיה אדרי והצנה עין שכת סוא היס ייה חדני. כחי צקטר פנייה פטיי דשכת ושער הכוטה דק קייד עיל [דעיל] שער כוסיק דחין עיג ודמיע עיל שער הסקדמות דדין עיד צדרוש סדעת והוצא צחטיש דקיטו [דק ליד] ועיין צשער הלכותיים :

וביום שכת יסין צייה דהסין לקוטי תורה פרי עקב צכונס חגיית סכוס [מלמקצבי דיל ודיע עיג] :

(י) **שם** וצעודו ומסכל צכוס יכוין להמשיך ליעקויר צאופן זה ייס הי וייס סס וסלסחס גי כתר

עיכ שער הכוטה טס פנייה פטיי דשכת וקורס עכין הכתר צאופן זה עיין צקטר מציס עיג היצ פיין דעיש טי כוסיק יסוד אל הצכירה דיל עיג יעיש שער הלכותיים סי חרונה דמיה עיג [עיה סיג ספיל כי ציה ססס לור עולמיס יעיש ועיין צבי הכר דילי עיג [דקיג עיד] וצפנייה פטיי דשכת צענין השלשנה ית סיוולא עיי רחילת פיו ויל מתי כמשיך סכתר זה לה כדי סיוולא מונו השלשנה ית סלל עדין לא המשכנו לה כתר זה עד הקידוש [אי צחפלת מנחה של ערב טיק כחי צהקדמה של קודס קציס צקדור לסרב טיש זלטיה והסחילת פיי סוא קודס מנחה עיש] ועוד לא מלינו צחינה כתר דטקצול להייה צאופן זה צדד סכאה רק כאן ולא ידעתי מה עכיו ואפילו ססוא צצחינה חילי ססוא צצחינה נעשה וייו לא מלינו צזה :

(יא) **שם** אחייכ עיי הדצור ססוא אמירה ויכלו וקידוש יכוין להמשיך עוד אריס דמיה דחציד דחגיית

דחילי דחצונה טנחציד דחגיית דחילי דזיל אריס לחציד דחגיית דחילי דיעקויר דוגמת אריס מומס שמושך צמעשה עיכ כחי צשער הכוטה דקיג עיג דרוש אי ודקיג [דע] וצפנייה פטיי ופטיי דשכת וסס צייל דצרו יסר חיל וצזה הדצור חלו מושיכיס אריס אל המוחין דטקי ואעסיי שלעיל אחרנו סאין צנו כח להמשיך ון אריס דגייר והעכין סוא כי מלויס של גיר דזיל עלמו אין צנו כח להמשיך אך מוס סאחרנו עחה סוא טמן פרימיות עלמו דזיל חלו מושיכיס אריס ואריס אל הטיקי וכו' עד הכוס וכסאר טס צקוד אריס אך שוכטו חירו חלל פרימיות וכו' יעיש [שער הכוטה צס] ועיין וישי לעיל צקטוך דים להמשיך עקמיצ מלימח וצריה וצעודו וכו' דצוה נעשה דים הנמשכים מקיף עחציד חגיית דחגיית ליעקויר. ועיין לקמן צעלת יוס השטי דאריס זה סוא